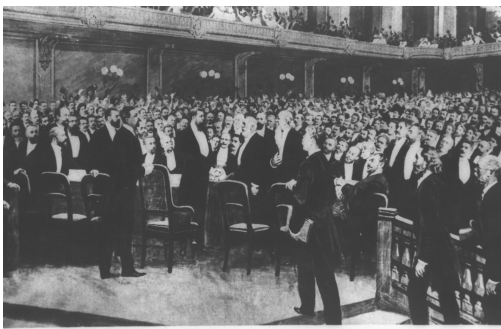

מאורות אל העבר

א אלול תרנז | 29/08/1897

בבזל יסדתי (הקונגרס הציוני הראשון)

זה היה נגד כל הסיכויים. עשירי העם סירבו לסייע. חובבי ציון לא התלהבו. המתבוללים סיכלו את קיומו של האירוע במינכן. ובכל זאת, במאמץ עילאי, נפתח בקזינו העירוני של בזל ביום א' באלול תרנז (29.8.1897) הקונגרס הציוני הראשון, בנוכחות 208 צירים. שלושה ימים של דיונים השיגו יעדים חסרי תקדים. קמה תנועה ציונית מאורגנת ולה מוסדות דמוקרטיים שהחזיקו מעמד עשרות שנים. נציגים מכל העולם היהודי הסכימו לתוכנית בזל, ולפיה "הציונות שואפת להקים בית מולדת לעם היהודי בארץ ישראל על פי משפט הכלל". דגל כחול-לבן הונף ברגע האחרון בכניסה לבניין, והפך במהירות לדגל הלאומי. ומעל הכול, דעת הקהל היהודית והעולמית התוודעה לרעיון הציוני. העיתונאי הצעיר, בנימין זאב הרצל, שחולל את המהפכה, שב למלונו וכתב במידה רבה של אופטימיות, שלא לקחה בחשבון את הקשיים המרובים שעוד היו צפויים: "בבזל יסדתי את מדינת היהודים. בעוד חמש שנים, ולכל המאוחר בעוד חמישים שנה, יכירו בכך הכול". חמישים שנה מאוחר יותר, בשנת 1947, הכריז האו"ם על הקמת מדינה יהודית בארץ ישראל.

תמונת הקונגרס, ויקיפדיה, מאת לשכת העיתונות הממשלתית

